

LBRIS

We know
books

Editor: **ADRIAN ALEXANDRU**

Colectiv coordonat de:

Roberta Tărtășeanu

Dr. Dorina Tudorache, medic specialist veterinar;

Biolog Victor Isvoranu, cercetător științific

© Roberta Tărtășeanu, 2007

© Editura Alex-Alex, pentru această ediție, 2007

Comenzi:

*Editura ALEX-ALEX, tel.: 031-809.37.15
021-318.64.26
021-211.45.81*

Redactor: **Roberta Tărtășeanu**

Consilier financiar: Emilia Cimpoeru

Coordonator difuzare/vânzări: Andreea Bengescu

Redactare artistică, stilizare, corectură:

S.C. PAVCON M.O. Grup SRL

pavcon@yahoo.com / 0311008070 / 0723269040

*Editura își declină orice responsabilitate privind
originea materialelor primite spre publicare.
Responsabilitatea revine exclusiv autorului
și/sau traducătorului.*

Coperta: **Editura ALEX-ALEX**

Creșterea păunilor

Editura ALEX-ALEX
București

Originea și particularitățile păunului

Păunul (*Pavo Cristatus*) este originar din India și insulele Sonde, fiind adus în Europa, mai exact în Grecia, de Alexandru cel Mare, fiind crescut, la început, ca și pasăre de ornament.

Creșterea sa în captivitate nu a schimbat mult starea și obiceiurile sale, față de cele ale păunului crescut în sălbăticie.

Rude apropiate ale acestei specii de păsări au mai fost descoperite în Ceylon (*Pavo spiciferus*) și în Congo (*Afropavo congensis*).

Păunii sunt păsări poligame, cu excepția rasei *Afropavo congensis*, care trăiește numai în perechi.

Un mascul adult cântărește 6-7 kilograme, iar o femelă 4-5 kilograme.

Masculul are tectricele de pe partea superioară a cozii și de pe spate foarte lungi, uneori ajungând sau chiar depășind 1,80 m. Când păunul toacă, coada se ridică și penele se înfoaie în formă de roată, dându-i acel aspect deosebit, atât de mult apreciat.

În mediul natural, femelele depun 18-20 de ouă și se ocupă chiar ele de clocirea lor. Perioada de incubație este de 28 de zile.

După ieșirea puilor din ouă, tot femelele sunt cele care se ocupă de îngrijirea lor, fiind cunoscute ca mame foarte bune și foarte atente cu odraslele lor. Mai târziu, când puii cresc mai măricei, masculul preia conducerea familiei.

Dacă li se asigură condiții de mediu adecvate, se pot crește cu ușurință în gospodării, deoarece s-au adaptat foarte bine condițiilor de mediu și climă din țara noastră, necesitățile creșterii și îngrijirii lor fiind asemănătoare cu cele ale păsărilor domestice: găini, curci, bibilici.

De cele mai multe ori, în captivitate, deoarece condițiile de mediu sunt diferite de cele naturale, păunițele nu mai clocesc ouăle, însă acestea sunt ușor adoptate de alte păsări de curte, în special de găini și de curci.

Înainte de a lua decizia de a deveni crescător de păuni, indiferent dacă e vorba de o familie sau mai multe, trebuie să luați în considerare anumite aspecte și reguli care se impun:

- păunii nu acceptă ușor compania altor păsări domestice;
- au nevoie de spațiu suficient de mare, având în vedere că numai coada masculului ajunge la 1,80 m;
- au nevoie să li se asigure curățenie exemplară în adăpost, apă proaspătă și hrană adecvată;
- volierele și adăposturile trebuie să fie bine protejate de prădători, de rozătoare, de păsările sălbatice și de curenții de aer;
- adăposturile e bine să se amplaseze în zone liniștite și să fie dotate cu paturi de dormit.

– în timpul zilei, păunii scot strigăte puternice, care ar putea deranja vecinii sau persoanele sensibile la zgomot.

Orice bun crescător, însă, se va îngriji să asigure păsărilor sale cel puțin un confort minim.

Păunițele depun ouăle, de obicei, în luna mai, așadar ecloziunea va avea loc în iunie, când temperatura aerului permite creșterea puilor afară, în sistem gospodăresc, fără mari probleme.

Ouăle care nu se folosesc pentru incubat, precum și carnea acestor păsări, se pot consuma, ele fiind considerate adevărate delicatese.

I. Adăposturi pentru păuni

I.1. Adăposturi pentru pui (puiernițe)

Chiar și atunci când sunt crescuți de cloști adoptive, puilor trebuie să li se asigure o temperatură de minim 25 grade C în adăpost, în prima săptămână, și de 20 grade C în a doua săptămână.

În acest scop nu sunt necesare adăposturi construite special, ci se pot folosi încăperi curate, bine dezinfectate, uscate și luminate.

Toate ustensilele folosite pentru hrănirea și adăparea puilor mici vor fi spălate și dezinfectate înainte de utilizare, evitând astfel transmiterea bolilor de la alte păsări la puii de păun.

Pentru creșterea în sistem semiintensiv se folosesc adăposturi din cărămidă, beton sau BCA, existente în gospodărie sau în fermele mici/mijlocii, imitând într-o oarecare măsură halele din fermele mari, cu creștere intensivă. În sistem semiintensiv se cresc, de obicei, de la câteva sute de păsări până la 1500-2000.

Adăposturile sunt constituite din hale mici, cu padocuri în aer liber, dotate cu sisteme electrice de încălzire, ventilatoare, hrănitivi și adăpători automate etc., pentru a crește productivitatea muncii. Pereții adăposturilor pot

fi din cărămidă, ciment, BCA, pământ (cu durată scurtă de folosire), cu fundație solidă din beton sau piatră, care să permită spălarea și dezinfectia periodică.

Pentru acoperirea adăposturilor se pot folosi diverse materiale, după posibilități: tablă, țiglă, plăci ondulate sau carton asfaltat.

Adăposturile vor fi prevăzute cu uși pentru circulația personalului, aprovizionare, evacuarea dejecțiilor și ieșirea păsărilor în padoc și cu ferestre pentru iluminatul artificial și aerisire. Atât ușile, cât și ferestrele, se vor amplasa pe un singur perete, care să nu fie expus vântului predominant. Mărimea adăpostului va fi în funcție de numărul de păsări ce urmează să fie crescut.

Construcțiile trebuie să permită păstrarea normelor de igienă obligatorii în creșterea păsărilor, precum și tehnologii care asigură menținerea condițiilor de microclimat din adăpost.

Padocul se va construi având ca bază o temelie de ciment sau piatră, ce poate fi spălată și dezinfectată cu ușurință. Temelia va avea o înălțime de 15-20 de cm pentru a permite fixarea plasei de sârmă de jur-împrejur și a nu permite evadarea păsărilor sau intrarea în padoc a animalelor răpitoare.

Pentru organizarea taberelor de vară se vor confecționa padocuri simple sau țarcuri din plasă de sârmă, care să se poată muta din loc în loc pe pășune sau miriște. Pentru ca păsările să se poată adăposti în timpul ploilor scurte de vară sau să se refugieze la umbră în orele foarte însorite, se vor construi umbrare sau

aplecători, ce pot fi asamblate și desasamblate cu ușurință.

În creșterea cu cloști, când puii sunt mici, dacă zilele sunt destul de călduroase, încălzirea se va face, la nevoie, numai în cursul nopții, iar dacă sunt crescuți artificial, vor avea nevoie să li se asigure temperatura necesară pe tot timpul nopții.

După cea de-a patra zi, puii se pot scoate afară, în cuști cu țarcuri, împreună cu cloștile. Cușca poate avea partea din față liberă, permițând ca mama să se hrănească cu aceleași furaje ca și puii, sau poate fi închisă cu gratii verticale, ținând astfel cloșca închisă, departe de hrănitorile puilor.

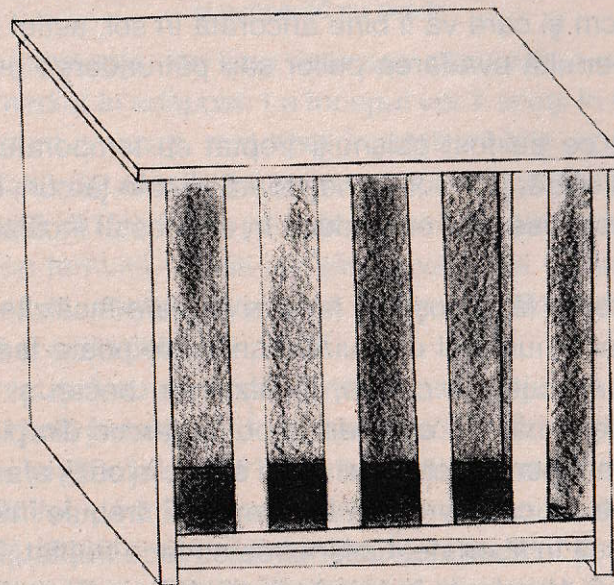

Fig. 1 – Cușcă pentru cloșcă